

قايىب تورت فالتو لاف اكا ديب قىچقىردى فالتو لاف اوى دا يوق ايدى
قىزى اوسته حيت نى الديغا چىقىب آى اكا كىم سىز ديدى اوسته خيت فقير
بخارادىن كىلدىم دادانگىز بارمو ديدى مذكور فالتونى قىزى آيتى اتام اوى دا
يوق اتام سحر دا اسانغا چىقىب ايدى توشادى آى اكا هر سوزلارى بولسا منگا
دىسلار اتام كىلگاندا من دىرمن ديدى اوسته حيت ايتى من اتانگىزغا اشنا
دورمن اتانگىزغا بخارادىن بىر گلم سوغا اليب كىلىب ايدىم باشى ختنغا كىلدى
اياغى بخارادىن چىققان يوق ديدى قىز آيتى آى اكا عشق الله رحمت كوب
ياخشى گلم اليب كىلىب سىز بىزغا لازم ايدى تونوگون اخشام دادام چىلىم
چىكىب اولتوروب چىلىم نى اوتى توشوب بىزنى اوى داكى گلم نى كىچىك
بىر پارچه سىنى كويوب ايدى اليب كىلگان گلمىنگىز بىزنى اوى داكى
كويگان گلم غايماق بولور ايكان دىب جواب بىردى قىزنى بو سوزىغا اوستا حيت

appela quatre fois : Frère Paltou le Plaisant ! Or celui-ci était absent ; sa fille vint au devant de Ousta Heit. « Frère, qui êtes vous ? » dit-elle ; — « Votre serviteur, répondit Ousta Heit, est venu de Boukhâra, votre père est-il à la maison ? » La fille de Paltou le Plaisant répondit : « Mon père n'est pas à la maison. Ce matin il a monté au ciel et n'est pas encore descendu ; mais, frère, dites-moi ce que vous avez à lui dire et lorsqu'il rentrera je le lui rapporterai. » — « Je suis un ami de votre père, répliqua Ousta Heit. J'avais pris un tapis à Boukhâra pour l'apporter à votre père ; le commencement en est maintenant à Khotan, mais la fin n'en est pas encore sortie de Boukhâra. » — « Merci, grand merci, frère, c'est bien à vous d'avoir apporté ce tapis, car nous en avons besoin. Hier soir, mon père était assis à fumer son *tchilim*, lorsque le charbon allumé en tomba et brûla un petit morceau du tapis que nous avons à la maison ; le tapis que vous avez apporté servira justement pour mettre une pièce au nôtre. » Ousta Heit conçut un grand dépit de cette réponse de la jeune fille